

JAUNIE „amigos”

Bridžita neprata spāņu valodu. Kā lai viņa iepazīstas ar kādu?

Eimija Džeina Levita

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

„Es biju svešinieks un jūs esat Mani uzņēmumi” (Mateja 25:35).

Bridžita skatījās pa mašīnas logu, kad viņas ģimene brauca pa šaurajām Karakasas ielām Venecuēlā. Skatam pavērās spilgtas krāsas mājas un lieli, zaļi kalni. Tā bija skaista vieta. Mamma un tētis teica, ka šeit aizsāksies jauns dzīves piedzīvojums.

Taču Bridžita vēl aizvien raizējās. Šodien viņi pirmo reizi apmeklēs Baznīcu jaunajā valstī.

Mamma pievērsās Bridžitai. „Vai viss kārtībā, mīļumiņ?” viņa jautāja. „Tu neizskaties pārāk labi.”

Bridžita sakrustoja rokas. „Es esmu nobijusies. Es neprotu runāt spāņu valodā. Kā es iegūšu draugus?”

Mamma pastiepās un paņēma Bridžitu aiz rokas. „Es zinu, ka tu uztraucies. Bet viss būs LABI. Ieelpo dziļi dažas reizes.”

Bridžita paskatījās uz savām rokām. Tās bija aukstas, kaut arī

ārā bija karsts. Kad mašīna iebrauca Baznīcas stāvlaukumā, viņas sirds sitās straujāk, un vēderā tāda savāda sajūta. Kāda šeit būs Baznīca? Vai viņa kaut ko sapratīs?

Ieejot lūgšanu namā, Bridžita sajūtās kā svešiniece. Viņa paskatījās uz citām ģimenēm, tās visas runāja spāņu valodā. Tad viņa ieraudzīja divas meitenes, kuras izskatījās, ka būtu viņas vecumā.

Tiklīdz meitenes ieraudzīja Bridžitu, tās skrēja pie viņas. Plati

smaidot, tās runāja ātrā, priecīgā balsī.

Bet viņa nespēja saprast ne vārda, ko viņas teica. *Vai viņas dosies prom, kad uzzinās, ka es nerunāju spāņu valodā?* — viņa prātoja.

Bridžita dziļi ieelpoja. „No hablo español,” viņa teica, noliedzot mājot ar galvu. „Es neprotu runāt spāņu valodā.” Viņas acīs sāka riesties asaras.

Meitenes tikai paraustīja plecus un pasmaidīja vēl plašāk. Viena

meitene norādīja uz sevi un teica: „Dajana.” Tad viņa norādīja uz otru meiteni un teica: „Andrea.”

Bridžitas raizes sāka pagaist. Viņa uzsmaidīja meitenēm un norādīja uz sevi. „Bridžita.”

Dajana un Andrea apsēdās blakus Bridžitai. Viņas mācīja viņai, kā spāņu valodā jāsaka „Svētie Raksti” un dažus citus vārdus. Kad sākās Svētā Vakarēdiena sanāksme, Bridžita sajūta siltumu un mieru sirdī.

Pēc Sākumskolas stundiņas Bridžita kopā ar savām jaunajām draudzenēm apsēdās zālienā, kas atradās pie Baznīcas ēkas, kamēr viņu vecāki sarunājās. Dajana un Andrea mācīja Bridžitai dažus citus vārdus spāņu valodā. Pēc tam Dajana norādīja uz koku un jautāja: „Inglés?”

CASA
(māja)

LIBRO
(grāmata)

COCHE
(mašīna)

Bridžita pasmaidīja, norādot uz to pašu. „Koks,” viņa teica. Viņa aiz laimes staroja un norādīja uz citām lietām, sakot vārdus angļu valodā. Dajana un Andrea atkārtoja šos vārdus angļu valodā. Pēc tam viņas mācīja Bridžitai, kā tos pateikt spāņu valodā. Bridžita iemācījās visādus noderīgus vārdus, piemēram, *libro* (grāmata), *casa* (māja) un *coche* (mašīna). Taču vislabākais, ko viņas iemācīja viņai pateikt, ir *amigos* (draugi).

Bija pienācis laiks doties mājās. Bridžita atvadoties pamāja Dajanai un Andreai.

„Kā pagāja tava pirmā diena baznīcā Venecuēlā?” jautāja tētis.

Bridžita pasmaidīja. „Lieliski! Es sadraudzējos ar divām meitenēm. Un viņas man māca spāņu valodu!”

„Tas ir brīnišķīgi! Es tā priecājos, ka tev bija laba diena.”

Bridžita domāja par to, kā Dajana un Andrea viņu laipni bija uzņēmušas. Viņa vairs nejutās kā svešiniece. Viņa zināja, ka Debesu Tēvs viņai palīdzēja iegūt draugus. Un viņa nevarēja sagaidīt savus nākamos piedzīvojumus šeit, Karakasā! ●

Autore dzīvo Jūtas Štatā, ASV.

KĀ LAIPNI UZŅEMT JAUNIŅOS?

Jēzus sacīja, ka tad, kad mēs pieņemam cilvēkus, kuri jūtas kā svešinieki, mēs izrādām savu mīlestību Viņam (skat. Mateja 25:35, 40). Ko tu vari darīt, lai būtu laipns pret kādu jauniņo?